

Hvad jeg igrigt kunde have at sige angaaende Lovforslaget, vedrører de senere Afsnit, og jeg skal derfor for Døbløkket indskrænke mig hertil.

Utsættelse: Hvad disse Sprogrettelser angaaer, saa forekommer det mig, at den ærede sidste Taler havde megen Ret i, hvad han sagde om Benævnelserne „Underfoged“ og „Byfoged“, men derimod ikke med Hensyn til Ordet „Bysvend“; det forekommer mig, at det er et meget heldigt Udtryk. Benævnelserne „Underfoged“ og „Byfoged“ ere derimod allerede i Brug, og hvad den første angaaer, kommer man desuden let til at tænke paa Abfalon, der hængte ved sit Hovedhaar. Afskillige af Kættelserne fortjene dog vistnok Opmærksomhed, og efterhaanden som de komme for, kan man jo antage eller forkaste dem. Hvad nu angaaer, at Tilbehøldelsen af Vægterne eller Underkonstablerne, om man saa vil, skulde forbedre det nye System, saa er det tværtimod min Overtydning, at det hyderligere vil udvikle Systemet at have 280 Mand istedetfor 210 og en fast Nattevagt istedetfor en cirkulerende; i den Henseende er der ingen Fare; men forøvrigt har jeg ikke været med at stille Ændringsforslaget desangaaende. — Hvad der har ledet mig til at stille Ændringsforslagene til §§ 4, 5 og 6, er Betragtningen af Lovens hele Affattelse, idet den jo, som § 7 viser, kun gaaer ud paa at finde de Bestemmelser, som det er nødvendigt at give fra Lovgivningens Side, medens det overlades til en Overenskomst mellem Kommunen, som skal betale det Væsentlige af Bidraget, og den ærede Minister, hvorledes det Hele igrigt skal indrettes. Lovten har altsaa indskrænket sig til fra Statsstyrelsens, fra Bevillingsmyndighedens Side at sætte de Grændser, som ere nødvendige for at betegne, hvad der er det Mindste, som Statsstyrelsen vil erholde for sit Tilskud af 38 à 40,000 Rb.; men ligesaa lidt som man her er gaaet ind paa at fastsætte Lønningen for Embedsmændene, ligesaa lidt forekommer det mig rigtigt at gaae ind paa nogen anden Inddeling af dem end den, der er nødvendig for at betegne de forskjellige Klasser, hvorunder de skulle henføres; og hvor stor den hele Politistyrke skal være; Lovten bør ikke indlade sig paa, om der skal være Kontorchef,

Inspektører eller Kommissærer. Det forekom mig strax, da jeg læste § 4, at man havde tænkt sig ind i en Organisme, der neppe vilde bære de heldigste Frugter, der neppe er betimelig eller nødvendig, men som dog vilde blive bekostelig, og som man ikke vilde kunne komme bort fra uden ved Lovgivningen.

Hvis Bestyrelsen, efterat Lovten er udkommen, fastholder, at man bør have Kontorchef, Fuldmægtige osv., saa beroer det jo paa den at ordne Forholdet saaledes, naar der ikke staaer noget derom i Lovten; men skulde man derimod, efterat disse Bestemmelser vare optagne i Lovten, finde, at man kunde bruge Kræfterne paa en heldigere Maaade, saa kunde man ikke gjøre det uden en Forandring ved Lov. Ved enhver Foranstaltning, hvor det ikke er nødvendigt for den lovgivende Magt at fastholde en bestemt Ordning, medens det derimod er vigtigt for Bestyrelsen at kunne føle sig frem for at rette mulige Mangler, er det overhovedet af største Vigtighed ikke at sætte for snævre Grændser. Naar man i Lønningens Lovten for Ministerierne har nævnt et saa og saa stort Antal Kontorchefer osv., saa har det egentlig ikke været af Hensyn til Kontorenes Organisme, men for at see, hvormange der skulde have en Løn af den og den Størrelse, og igrigt har man ikke engang anseet sig berettiget til at sige: Den Kontorchef i det Kontor skal udrette det og det; vi have ikke nogen Organisationslov, der udtaler noget Saadant, selv der, hvor der dog kunde være mere Anledning dertil end i det foreliggende Tilfælde. Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at §§ 4 og 5 ere i Strid med § 7, som egentlig giver det Princip, hvorunder hele Lovten er affattet, og dette har bragt mig tilligemed et andet æret Medlem til at slaae §§ 4 og 5 sammen, og til at tage hele Politistyrken som en Eenhed, saaledes at man faaer Officerer, det vil sige de høiere Stillede, Underofficerer eller Underbefalingsmænd, og endelig Konstabler eller hvad man nu vil kalde dem, der udgjøre det egentlig tjenende Mandskab. Naar jeg i Betænkningen i Begrundelsen af mit Forslag har hentydet til en Anvendelsesmaaade, saa har jeg paa ingen Maaade tænkt mig, at den skulde gjøres bindende, og naar jeg her gjentager Hovedtrækkene